

Vanha viisaus, jota hoetaan lapsille yhä uudelleen, kuuluu: Kuka ei tottele, polttaa näppinsä. Viisas lapsi panee sormensa kuumalle hellalle kuitenkin vain yhden kerran.

Menneinä viikkoina Hitler on kirjannut nimiinsä menestystä niin Afrikassa kuin Venäjälläkin. Tämän seurauksena kansan keskuudessa on yhtäällä vahvistunut optimismi, toisaalla järkytys ja pessimismi, vauhdilla, joka on saksalaisten hidasliikkeisyydessä ainutlaatuista. Kaikkialla Hitlerin vastustajien, siis kansan paremman osan keskuudessa on kuultu valitusta, pettymyksen ja lannistumisen puhetta, joka on usein päättynyt lausahdukseen: ”Eikö Hitlerin olisi jo aika...?”

Samaan aikaan saksalaisten hyökkäys Egyptiin on kuitenkin seisahtunut, Rommel on joutunut pysähtymään strategisesti vaaralliseen asemaan – idässä eteneminen tosin vielä jatkuu. Tämä näennäinen menestys on lunastettu niin kauhistuttavin uhrauksin, ettei siitä voida sanoa enää mitään myönteistä. Sen tähden varoitamme k a i k k i n a i s e s t a optimismista.

Kuka on laskenut kuolleet, Hitler vai Goebbels? Tuskin kumpikaan heistä. Venäjällä kaatuu päivittäin tuhansia. On sadonkorjuun aika, ja niittomies niittää ahnain vedoin valmista satoa. Suru valtaa kotiseudun kammarit, eikä kukaan ole kuivaamassa äitien kyöneleitä. Hitler kuitenkin harhauttaa niitä, joiden kalleimman aarteen hän on riistänyt ja lähettänyt järjettömään kuolemaan.

Jokainen sana, jonka Hitler suustaan päästää, on valhetta. Kun hän sanoo ”vapaus”, hän tarkoittaa sotaa, ja kun hän mitä rienaavimmalla tavalla lausuu Kaikkivaltiaan nimen, tarkoittaa hän pahan mahtia, langennutta enkeliä, Saatanaa. Hitlerin suu on Helvetin löyhkäävä kita ja hänen valtansa on pohjiaan myöten turmeltunutta. Taistelua kansallissosialistista terrorivaltiota vastaan tulee tietenkin käydä rationaalisin keinoin. Joka vielä nykyäänkin epäilee demonisten voimien todellista olemassaoloa, ei ole alkuunkaan ymmärtänyt tämän sodan metafyyssistä taustaa. Konkreettisen, aistein havaittavan taustalla, kaiken asiallisen, loogisen pohdinnankin taustalla on irrationaalisuus, so. kamppailu demonia – antikristuksen airuetta – vastaan. Kaikkialla ja kaikkina aikoina ovat demonit väijyneet varjoissa odottaen hetkeä, jolloin ihminen on heikko, jolloin ihminen omavaltaisesti hylkää Jumalan hänelle antaman, vapauteen perustuvan erityisasemansa, irrottautuu korkeimpien voimien vaikutuspiiristä ja taipuu paholaisen vallan alle. Ja niinpä, kun hän vapaasta tahdosta on ottanut ensimmäisen askeleen, on hänen pakko ottaa toinen, kolmas ja taas uusi ja uusi askel yhä hurjemmaksi käyvässä tahdissa. Kaikkialla ja kaikkina aikoina, kuitenkin, suurimman

hädän hetkellä ihmisiä on noussut kapinaan: profeettoja, pyhimyksiä, jotka ovat säilyttäneet vapautensa, joille on ollut olemassa vain yksi ainoa Jumala ja jotka ovat Hänen avullaan kääntäneet kansan taas oikealle polulle. Olkoonkin että ihminen on vapaa, hän on silti ilman oikeaa Jumalaa pahan edessä turvaton: hän on kuin vene ilman airoja, myrskyn armoilla, kuin sylilapsi vailla äitiään, kuin pilvi, joka vain haihtuu pois.

Kysyn Sinulta, Sinulta joka olet kristitty, onko tässä kamppailussa kalleimman aarteesi puolesta kenties kyse viivyttelystä, juonittelusta, päätöksen lykkäämisestä siinä toivossa, että joku toinen kohottaa aseensa Sinua puolustaakseen? Eikö Jumala itse olekin antanut Sinulle voiman ja rohkeuden taistella? Meidän on
t a i s t e l t a v a pahaa vastaan siellä, missä se on voimallisimmillaan, ja voimallisimmillaanhan se on juuri Hitlerin vallan alla.

”Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla, ja katso, siinä on sorrettujen kyyneleet, eikä ole heillä lohduttajaa; väkivaltaa tekee heidän sortajainsa käsi, eikä ole heillä lohduttajaa.

Ja minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa...” (Saarnaaja*)

Novalis**:

”Aito anarkia synnyttää uskontoa. Kun kaikki myönteinen on tuhottu, uskonto nostaa ylväästi päätään uutena maailmanluojana. Kunpa Eurooppa haluaisi jälleen herätä, kunpa meillä olisikin edessämme valtioiden valtio, politiikan tiede! Hierarkia – pitäisikö hierarkian sitten olla valtioiden liiton periaate? Euroopan ylitse tulee veri virtaamaan siihen asti, kunnes kansakunnat tulevat tietoisiksi julmista mielettömyyksistään, jotka ajavat ne kiertämään kehää; pyhän musiikin koskettamina ja tynnyttäminä ne astuvat kirjavana joukkona muinaisille alttareille, tekevät rauhan tekoja – ja savuavilla taistelutantereilla juhliitaan suurta rauhanjuhlaa polttavin kyynelin. Vain uskonto voi herättää Euroopan uudestaan, turvata kansainoikeuden ja asettaa kristikunnan rauhaa rakentavaan virkaansa uudessa ihanuudessa, maailmalle näkyväksi.”

Me korostamme nimenomaan sitä, että Valkoinen Ruusu ei ole ulkomaisen vallan palveluksessa. Vaikka tiedämme, että kansallissosialismin valta on murrettava sotilaallisesti, koetamme saada vaikeasti haavoittuneen saksalaisen sielun uudistumaan sisältäpäin. Tämä uudelleensyntyminen edellyttää kuitenkin selkeää tietoisuutta kaikesta siitä syyllisyydestä, jonka Saksan kansa on säilyttänyt harteilleen; se edellyttää armotonta taistelua Hitleriä ja hänen aivan liian monilukuisia apureitaan, puoluetovereitaan, kätyreitä jne. vastaan. Kansan paremman osan ja kaiken

kansallissosialismiin liittyvän välille on revittävä kuilua mitään julmuuden keinoa kaihtamatta. Hitlerille ja hänen kätyreilleen ei löydy maan päältä rangaistusta, joka olisi heidän tekojaan vastaava. Rakkaudesta tulevia sukupolvia kohtaan on tästä kaikesta kuitenkin sodan loputtua tehtävä varoittava esimerkki, niin ettei kenelläkään koskaan olisi vähäisintäkään halua yrittää jotain samankaltaista uudestaan. Tämän järjestelmän pienintäkään roistoa ei tule unohtaa, painakaa mieleenne nuo nimet, jottei kukaan pääsisi vastuusta! Heidän ei kaikkien näiden hirveyksien jälkeen tule olla mahdollista viime hetkellä kääntää takkiaan ja teeskennellä kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Teitä rauhoittaaksemme haluamme vielä tuoda esiin, että Teidän, Valkoisen Ruusun lukijoiden osoitteita ei ole kirjattu mihinkään. Osoitteet on umpimähkään poimittu osoiteluetteloista.

Me emme vaikene, me olemme Teidän huono omatuntonne, Valkoinen Ruusu ei suo Teille rauhaa!

Jäljentäkää ja lähettäkää eteenpäin, kiitos!

* Suom. huom.
Raamatun teksti: 1933/1938 –Raamattu

** Suom. huom.
Novalis-tekstiote: suomentaneet Emilia Hietala ja Eeva Rossi